

د اخلاقو ضعف د ايمان ضعف دي

جناب نبى کريم ص په بېلاپلۇ خايونو کى په واضح تو گە فرمایلى دى چى قوى ايمان د بنو او نيكو اخلاقو سبب كىرى او اخلاقى كمزورى د ايمان كمزورى گىزلى كىرى. د بى حيا او بى عزته انسان په هكىلە چى د گناھ په كولو سره د هيڭ شرم احساس نه كوى فرمائى:

١- الحيا والإيمان قرناء جمیعا فإذا رفع احدهما رفع الآخر (المستدرک للحاکم عن انس رض)

ژباره : حيا او ايمان يو دبل سره تېلى او نزدى رابطه لرى كە يو بى د منئە ولار سى او د انسان څخه لىرى سى دوھم يى پېچلە د منئە خى.

او هغه څوك چى گاونديانو تە تکلیف رسوی او بده رویه ورسره كوى پدى هكىلە :

٢- عن ابى شريح آن انبى صلی الله عليه وسلم قال والله لا يؤمن والله لا يؤمن والله لا يؤمن قيل و من يا رسول الله قال الذى لا يؤمن جاره بوایقه «(صحیح البخاری)

ژباره : د ابو شريح څخه روایت دى چى رسول الله ص و فرمایل: قسم په الله ع ايمان يى ندى راويرى ، قسم په الله ع ايمان يى ندى راويرى ! پونتنىه ورڅخه وسول چى چا يا رسول الله ص ؟ وي فرمایل: هغه څوك چى گاوندي (همسايە) يى د شر او بدې څخه په امان نه وي.

د بد او بى ځایه خبرو په هكىلە :

٣- «من كان يؤمن بالله واليوم الآخرة فليقل خيراً أو ليصمت» (صحیح البخاری عن ابى هریرة رض)

ژباره : څوك چى په الله ج او د آخرت په ورخ ايمان لرى نو باید چى بني خبرى وکړى او يا هم چپ و اوسي.

يو شمېر داسى خلگ هم سته چى فرضى عبادات دېر په بي غوري سره ادا كوى ، نور دېر عبادتونه كوى او د هيڭ دول ځان بنودنى څخه په دى هكىلە مخ نه اړوی خو په عین وخت کى داسى ويناوى او اعمال ورڅخه صادريرى چى د خلاقو او اسلامى کرامت او حقيقى ايمان سره دېر واتن لرى دا کسان باید پدى پوه سى چى داسى ظاهرى او بي روحه عبادتونه به اسلام کى هيڭ ارزښت نلرى او رسول الله ص خپل امت ته خبرداري ورکوی چى دdasى انسانانو د شر څخه خپل ځان وساتى.

٤- «عن ابى هریرة قال قال رجل يا رسول الله ان فلانة يذكر من كثرة صلاتها صيامها و صدقتها غير أنها تؤذى جيرانها لسانها قال هي في النار قال يا رسول الله فإن فلانة زكر من فلانة حمدان ما و حسنة ما و أما نسدة سالنوا من الأقط و لا تؤذى جيرانها بلسانها قال هي في الجنة» (ابن ماجه)

ژباره : د ابو هريره رض څخه روایت دى چى يو سېرى وویل: يا رسول الله ص وايى چى فلانکى بنئه دېر لمونخونه كوى او روزي نيسى او دېر خيراتونه كوى خو گاونديانو تە په ژبه سره تکلیف رسوی وي فرمایل چى دا په دورخ کى ده ، هغه سېرى ييا وویل : وايى چى هغه بله فلانى بنئه لېر لمونخونه كوى او لېر روزي نيسى او د پنير توتى خيراتوی او خپل گاونديانو (همسايە گانو) تە تکلیف نه رسوی وي فرمایل چى دا په جنت کى ده .

يوه ورخ رسول الله ص د خپلو اصحابو څخه پونتنىه وکړل چى :

٥- «آتَدُرُونَ مِنَ الْمُفْلِسِ؟ قَالُوا الْمُفْلِسُ فِينَا مِنْ لَا يَرْهَمُ لَهُ وَلَا مَتَاعٌ . فَقَالَ الْمُفْلِسُ مِنْ أَمْتَى مَنْ يَأْتِي بِصَلَوةٍ وَزَكَاةً وَصَيَاماً يَأْتِي وَقَدْ شَتَّمَ هَذَا وَقَذَفَ هَذَا وَأَكَلَ مَالَ هَذَا وَسَفَكَ دَمَ هَذَا وَضَرَبَ هَذَا ، فَيُعَطِّي هَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ وَهَذَا مِنْ حَسَنَاتِهِ ، فَإِنْ نَبَيَّتْ حَسَنَاتِهِ قَبْلَ أَيْقَضَى مَا عَلَيْهِ أَخْدَى مِنْ خَطَايَا هُمْ فَطَرَحَتْ عَلَيْهِ ثُمُّ طُرَحَ فِي النَّارِ» (صحیح المسلم عن ابى هریرة رض)

ژباره : رسول الله ص پونتنته وکرل آیا پوهپوی چی مفلس خوک دی ؟ ورته وول سول چی زمور په منځ کي مفلس هغه خوک دی چې پيسى او مال ونلري . ده مبارک وفرمایل : زماد امت مفلس هغه خوک دی چې کله په آخرت کي راسي او د خان سره یې لمونج، زکات او روزه راوري وی خو په عين وخت کي یې یو چاته بشکنڅل (بد ویلی وی) کړي وی ، او په بل پسی یې تهمت ویلی وی او د بل یوه مال یې خورلی وی ، او د بل چا وینه یې توی کړي وی ، او بل یو یې وهلی وی نو دده د نیکيو څخه اخیستل کېږي او هغه و هغه ته ورکول کېږي او که نېکي یې مخکي د پوره کېډلو د هغه څه څخه چې پرده دی (د بل حق) پاي ته ورسیروی نو د هغو خلکو(پورورو) د ګناوو څخه اخیستل کېږي او پر ده اچول کېږي وروسته نموری سېږي دو برغ ته اچول کېږي .

تاسی هغه تقوی داره او دینداره پر دی قیاس کړي چې خینې عبادتونه سرته رسوی خو بیا هم بد خویه ، تریو ، دینمنی کوونکی او شریر سېږي پاته کېږي دا سېږي خنګه تقوی داره بلل کېډای سی ؟؟

او د بنو او بدبو اخلاقو په اړه یې فرمایلی دی :

۶- «**الْخَلُقُ الْحَسْنُ يُذَيِّبُ الْخَطَايَا كَمَا يُذَيِّبُ الْمَاءُ الْجَلِيدُ ، الْخَلُقُ السُّوءُ يَفْسِدُ الْعَمَلَ كَمَا يَفْسِدُ الْخِلُّ الْعَسْلَ**» (سنن بیهقی و طبرانی عن ابن عباس رض) .

ژباره : نېک اخلاق ګناوی داسی ویلی کوي لکه او به چې ژلی ویلی کوي ، او بد خوی عمل داسی فاسد او خرابو لکه سرکه چې عسل (شات) خرابوی .

د پورتنی عزتمند ارشاد څخه بشکاری چې د انسان په نفس کي رذایل په ځای نیولو سره وده کوي د خير او اصلاح ځای نیسي او تول ارزښتونه خپل تر پونښن لاندی راولی نو په دی وخت کي لکه انسان چې جامي د خپل بدن څخه لیری کړي او لڅ پاته سې پدي توګه د دین څخه خارجېږي او د دین هېڅ اثر یې په بدن کي نه پاته کېږي نو په دی صورت کي دdasی شخص له خوا څخه د ايمان دعوه بېله بشکاره درواغو څخه بل څه نده .

د ايمان او اخلاقو درابطي په اړوند رسول الله ص فرمایي :

۷- «**ثَلَاثٌ مِنْ كُنَّ فِيهِ فَهُوَ مُنَافِقٌ وَ إِنْ صَامَ وَ صَلَّى وَ حَجَّ وَ اعْتَمَرَ وَ قَالَ إِنَّمَا مُسْلِمٌ إِذَا حَدَثَ كَذَبَ وَ إِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ وَ إِذَا** اوئمِنَ حَانَ» (صحیح مسلم)

ژباره : دری خویونه دی چې که په یو چاکۍ موجود وی هغه شخص منافق دی که څه هم روژه ونیسي او لمونج وکړي او حج او عمره ادا کړي او ووایي چې زه مسلمان یم ، یو داچې د خبرو کولو په وخت کي درواغ وايی او کله چې وعده وکړي وعده خلافی کوي او کله چې امانت ورته وسپارل سی خیانت پکښی کوي .

همداغه رنګه فرمایي :

۸- «**عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرُو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : أَرْبَعٌ مِنْ كَانَ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا وَ مِنْ كَانَ فِيهِ خِصْلَةً مِنْهُ كَانَ فِيهِ خِصْلَةً مِنَ النِّفَاقِ حَتَّى يَدْعُهَا ، إِذَا اؤتَمِنَ خَانَ وَ إِذَا حَدَثَ كَذَبَ وَ إِذَا عَاهَدَ غَدَرَ وَ إِذَا خَاصَمَ فَجَرَ**» (صحیح البخاری)

ژباره : د عبد الله بن عمرو رض څخه روایت دی چې نبی کريم ص وفرمایل : خلور خویونه دی که په یو چا کي جمع سول هغه سري خالص منافق دی او که یو خوی (خصلت) یې پکښي وی دا د نفاق (منافق) خاصیت دی تر څو چې پري اینسي نه وی : کله چې امانت ورته وسپارل سی خیانت پکښی کوي او کله چې خبری کوي درواغ وايی او کله چې وعده وکړي په هغه کي غدر (خیانت) کوي ، او کله چې د چا سره جنګ کوي بشکنڅل کوي .

د اسلامی اخلاقو لمړی

نيک اخلاق او درجو لوړوالي او فضیلت

د الهی لارښونو او نبوی ارشاداتو څخه دا په بنکاره توګه څرګندیری چې اسلام غواړی انسان په اخلاقی فضایلو او آدابو مزین وي او نورو ته یې هم وښي. همداګه رنګه اخلاق د نفلی او نا اړين موضو عاتو څخه نه شمېرل کېږي بلکه نیک او حمیده اخلاق د اړینو او لازمو اصولو له جملی څخه دی چې د ژوند ارزښت لري او د الله ج خوبن دی او د نیکو اخلاقو خاوندانو ته یې لوره درجه او ستر اعتبار ورکړي دی.

د نیکو اخلاقو پر لور

۱- «عَنْ أَسَامِهِ بْنِ شَرِيكٍ رَضِيَّاً عَنْهُ قَالَ : كَنَّا جُلوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ عَلَى رُووْسِنَا الطِّيرُ مَا يَتَكَلَّمُ ، إِذْجَاءَهُ أَنَاسٌ فَقَالُوا : مَنْ أَحْبَبَ عِبَادَتَ اللَّهِ إِلَيْهِ ؟ قَالَ : أَحْسَنُهُمُ الْأَخْلَاقًا» (المعجم للطبراني)

ژباره: د اسامه بن شریک رض څخه روایت دی چې وي ویل: مور به د رسول الله ص په حضور کی داسی ناست وو لکه زمور پر سرونو چې مرغه ناست وي او زمور څخه یوه هم خبری نه کولي، نابيره یو شمېر خلک راغل او پوښته یې وکړل چې د الله چې په وړاندی نزدي او دېر خوبن بنده خوک دی؟ وي فرمایل په اخلاقو کی تر تولو بنه یې.

په یوه بل روایت کی:

۲- مَا خَيْرٌ مَا أَعْطَى الْإِنْسَانُ ؟ قَالَ : خَلْقٌ حُسْنٌ» (صحیح ابن ماجہ)

ژباره: پوښته ورڅخه وسول تر تولو غوره شی چې انسان ته ورکول سوی دی خشی دی؟ وي فرمایل: نېک خوی(اخلاق).

د بد ویلو په اړه

۳- «إِنَّ الْفَحْشَ وَالْتَّفَحْشَ لَيْسَا مِنَ الْإِسْلَامِ فِي شَيْءٍ وَإِنَّ أَحْسَنَ النَّاسُ إِسْلَامًا أَحْسَنُهُمْ خَلْقًا» (سنن ترمذی)

ژباره: په بد ویلو عادت او بد ویوونکي په اسلام کی هیڅ حصه نلري او د اسلام له نظره تر تولو بنه انسان هغه خوک دی چې په اخلاقو کی بهتر او غوره وي.

او په یوه بل روایت کی:

۴- «سُّعِلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ عَمِيرِ بْنِ قَتَادَةَ أَئُلُّ الْمُؤْمِنِينَ أَكْمَلَ إِيمَانًا قَالَ : أَحْسَنُهُمُ الْأَخْلَاقًا» (المعجم للطبراني ، عن عمیر بن قتاده).

ژباره: د جناب نبی کریم ص څخه پوښته وسول چې د مومنانو د ډلي څخه کوم یو یې د کامل ایمان لرونکي دی؟ وي فرمایل هغه خوک چې غوره او بهترین اخلاق لري.

۵- «عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرُو رَضِيَّاً عَنْهُ قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : أَلَا أَخْبَرُكُمْ بِأَحَسْبُكُمْ إِلَىٰ وَأَقْرَبُكُمْ مِنِّي مَجْلِسًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ؟ أَعْدَاهَا مَرْتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةِ — قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ . قَالَ : أَحْسَنُكُمْ أَخْلَاقًا» (مسند احمد)

ژباره: د عبدالله بن عمرو رض څخه روایت دی چې وي ویل: د رسول الله ص څخه می واورېدل چې ويی فرمایل آیا تر تولو ماته دګران او محبوب شخص او د قیامت په ورڅ تاسی ته تر تولو د نزدي مجلس کوونکي څخه خبر در نکرم؟ دوه یا درې واره یې دا پوښته تکرار کړل، ورته وویل سول چې یا رسول الله بلی، وي فرمایل: په تاسو کی تر تولو د غوره او بهترین اخلاقو درلودونکي.

د اسلامی اخلاقو لږی

او همداگه رنگه فرمایی :

٦- « ما من شئِ اثقل فی المیزان العبد المؤمن يوم القيمة من خلق حسن ، ان الله يكره الفاحش البذى و ان صاحب حسن الخلق ليبلغ درجة صاحب الصوم والصلوة » (مسند احمد عن ابی درداء رض)

ژباره : رسول الله ص وفرمایل : د قیامت په ورخ د مومن بنده د اعمالو په ترازو کی ترا اخلاقو دروند شی نسته ، او الله ج بد ژبی ، بد ویونکی نه خوبنبوی او بیله شکه د نیکو اخلاقو خاوند د خپلو نیکو اخلاقو په وسیله د لمونج کوونکی او روزه نیوونکی شخص مرتبی ته رسیری.

٧- « عن آنس رض قال : قال رسول الله ص : إنَّ الْعَبْدَ لَيَبْلُغَ بِحُسْنِ خُلُقِهِ عَظِيمَ دَرَجَاتِ الْآخِرَةِ وَ أَشْرَفَ الْمَنَازِلَ وَ إِنَّهُ لَضَعِيفُ الْعِبَادَةِ وَ إِنَّهُ لَيَبْلُغَ بِسُوءِ خُلُقِهِ أَسْفَلَ دَرَجَاتِ جَهَنَّمَ » (المعجم للطبرانی)

ژباره : د آنس رض خخه روایت دی چی رسول الله ص وفرمایل : یقیناً مومن بنده د خپلو نیکو اخلاقو په وسیله د آخرت لورو درجو او بهترینو منازلو ته رسیری او بپله شکه مومن بنده د خپلو بدو اخلاقو په وسیله د جهنم تر تولو کبته درجی ته رسیری.

٨- « عن عائشة رض قالت : سمعت رسول الله ص يقول : إِنَّ الْمُؤْمِنَ لِيُدْرِكَ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّاعِمِ الْقَاعِمِ »

ژباره : د عائشی رض خخه روایت دی چی وي وی د رسول الله ص خخه می واورپدل چی ویل یی : ب بشکه مومن د خپلو نیکو اخلاقو په واسطه د روزه نیوونکی او لمونج کوونکی شخص درجی ته رسیری.

او په بل روایت کی :

٩- « إِنَّ الْمُؤْمِنَ لِيُدْرِكَ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَاتِ الْقَاعِمِ الْأَلِيلِ وَ صَاعِمَ النَّهَارِ » (سنن ابی داود)

ژباره : د عائشی رض خخه روایت دی چی وي ویل : د رسول الله ص خخه می واورپدل چی وی فرمایل : ب بشکه چی مومن د خپلو نیکو اخلاقو په واسطه د شپی لمونج کوونکی او د ورئی روزه نیوونکی درجه لاسته راوری.

١٠- « قال ابوذر إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ قَدْ افْلَحَ مَنْ أَخْلَصَ قَلْبَهُ لِلْإِيمَانِ وَ جَعَلَ قَلْبَهُ سَلِيمًا وَ لِسَائِهَ صَادِقًا وَ نَفْسَهُ مُطْمَئِنَةً وَ خَلِيقَتُهُ مُسْتَقِيمَةً » (مسند احمد)

ژباره : ابوذر رض فرمایی چی رسول الله ص وفرمایل : ب بشکه هغه خوک بریالی او کامیابه سو چی زره یی ایمان ته خالص کړی وي او زره د امراضو(باطنی امراضو) خخه وساتی ، خپله ژبه یی ریشتیا ویونکی وګرځول او خپل نفس یی مطمئن کړ او خپل اخلاق یی سم کړل.

١١- « عن عبدالله بن عمرو رض انَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَمْ يَكُنْ فَاحْشَاءً وَ لَا مُتَفَحَّشًا وَ كَانَ يَقُولُ : خَيَارُكُمْ أَحَاسِنُكُمْ أَخْلَاقًا » (صحیح البخاری)

ژباره : د عبدالله بن عمرو رض خخه روایت دی چی وي ویل : رسول الله ص نه د عادت له مخی بد ژبی وو او نه یی هم (د قهر او غضب په وخت کی) نفس بد ویلو ته مجبوره کاوه او همیشه به یی فرمایل : په تاسی کی غوره هغه کسان دی چی غوره اخلاق ولري.

د اسلامی اخلاقو لمی

١٢- «عن انس رض خدمت رسول الله ص عشر سنين ، والله ما قال لى أَفِ قَطُّ وَ لَا قَالَ لِشَيْءٍ لَمْ فَعَلْتَ كَذَّا وَ هَلَا فَعَلْتَ كَذَّا؟»
(صحیح البخاری)

ژباره: د انس رض خخه روایت دی چی وي فرمایل: د لسو کلونو لپاره می د رسول الله ص خدمت وکر، قسم په الله ج هيخلکه بی اف او بدھ خبره ندھ راته کری او هيخلکه بی ندھ راته ويلى چی ولی دی داسی وکرل اویا ولی دی هغسی ونکرل؟

همداعه رنگه انس رض روایت کوي چی : بیوی سپین سری مینځی بی لاس نیولی وو او هر ځای چی بی غوبنټل دوی بی د ځان سره بیول او کله چی د سیری سره به مخ کېدی د هغه سره بی ستړی مسی) (لاس بی ورکاوه يا بی مصاحفه ورسره کول کول او تر هغه وخته بی خپل لاس نه ورڅه ایسته کوي تر خو چی به هغه شخص خپل لاس نه وو ورڅه ایسته کری او تر هغه وخته بی مخ نه ورڅه اړوی تر خو چی به هغه بل سیری مخ نه واي ورڅه اړولی، او هيخلکه بی په ناستو کسانو(ملګرو) کی خپل پېښي نه غزوولي (يعني د خپل د مجلس د خلکو او ملګرو احترام بی کاوه او په وړاندی بی تکبر نه کاوه).

١٣- «عن عایشة رضی الله عنها : قالت : ما حُبَرَ رسول الله ص بین الامرين إِلَّا أَخْتَارَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ أَثْمًا كَانَ أَثْمًا كَانَ أَبَعْدَ النَّاسَ عَنْهُ ، وَ مَا انتَقَمَ رَسُولُ اللهِ صَ لِنَفْسِهِ فِي شَيْءٍ قَطُّ ، إِلَّا أَنْ تُنْتَهَكَ حُرْمَةُ اللَّهِ فَيَنْتَقِمُ ، وَ مَا ضَرَبَ رَسُولُ اللهِ شَيْئًا قَطُ بِيَدِهِ إِلَّا أَمْرَأً وَ لَا خَادِمًا إِلَّا أَنْ يُجَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللهِ تَعَالَى » (صحیح المسلم)

ژباره: د عایشی رض خخه روایت دی چی وي بی فرمایل : رسول الله ص هيخلکه د دوو کارو سره ندھ مخ سوی مګر داچی آسانه بی پکښی انتخاب او غوره کری دی خو په هغه صورت کی چی په هغه کار کی به ګناه نه وه که به ګناه پکښی واي د تولو خلکو په نسبت بی د هغه څخه لیری والی غوره کاوه. او رسول الله ص هيڅ کله د خپل ځان په خاطر د چا څخه انتقام ندھ اخیستی، مګر په هغه صورت کی بی مجرمانو ته سزا ورکول او انتقام بی اخیستی چی د الله ج محربات به پاته کېدل ، او رسول الله ص هيڅ خوک په خپل لاس ندھ وهلی نه بنځه او نه هم خدام مګر داچی د الله ج په لاره کی به بی جهاد کاوه.

١٤- «عن عایشة رض قالت : قال رسول الله ص إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يُحِبُّ الرِّفْقَ وَ يُعْطِي عَلَى الرِّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعَنْفِ ، وَ مَا لَا يُعْطِي عَلَى سِوَاهِهِ»

و فی روایة

أَنَّ الرَّفِيقَ لَا يَكُونُ فِي شَيْءٍ إِلَّا زَانَهُ وَ لَا يَنْزَعُ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا شَانَهُ

ژباره: د عایشی رض خخه روایت دی چی رسول الله ص و فرمایل : الله ج مهربانه دی او په کارو کی نرمی خوبنوی ، او هغه څه چی په نرمی ورکوی په سختی او نورو عاداتو کی بی نه ورکوی. او په یوه بل روایت کی فرمایی:

نرمی په هيڅ کار کی نه وی مګر داچی هغه بنايسته کوي او د هيڅ شی څخه نه ایستل کېږي مګر داچی هغه شی خرابوی (په هر کار کی چی نرمی وی هغه بنايسته کوي او په هر کار کی چی نرمی نه وی هغه خراب او بی خونده کوي)

١٥- «عن جریر رض أَنَّ رسولَ اللهِ صَ قَالَ : إِنَّ اللَّهَ لِيُعْطِي عَلَى الرِّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْخَرْقِ . وَ إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَبْدًا أَعْطَاهُ الرِّفْقَ وَ مَا مِنْ أَهْلِ بَيْتٍ يَحِرِّمُونَ الرِّفْقَ إِلَّا يُحِرِّمُونَ الْخَيْرَ كُلَّهُ» (المعجم للطبراني)

ژباره: د جریر رض خخه روایت دی : رسول الله ص و فرمایل : الله ج هغه څه چی په نرمی کی ورکوی په سختی او حماقت کی بی نه ورکوی ، او که الله چ د یو بندھ سره محبت کوي او خوبن بی وي نو نرمی ورته ورکوی ، او هره کورنی چی د نرمی څخه محرومeh وی د تولو خیرونو څخه محرومeh وی.

د اسلامی اخلاقو لمی

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library